

řádne ve stavbě pokračovati, resp. další shora citovaná ustanovení pozdějších zákonů, podle nichž doba pro dokončení stavby postupně stanovena do konce roku 1924, 1925 a 1926—1928. Pro převody z r. 1924 stanovena pak ustanovením § 52 odst. 2, resp. § 49 téhož zák. doba dokončení stavby do konce roku 1928. Teprve když také tyto všechny ostatní faktické předpoklady jsou splněny, možno pokládati nárok na osvobození od dávky za existentní, a teprve potom může jej tedy strana s úspěchem uplatnit.

Za uvedeného zákonného stavu jest pro rozhodnutí otázky, zda převod z r. 1923, resp. 1924 podléhá dávce z přírůstku hodnoty nemovitostí, či jest od ní osvobozen, směrodatným zejména také zjištění, zda byly převedené pozemky zastavěny stavbami v cit. zákonech uvedenými a kdy tyto stavby byly stavebně dokončeny. Zjištění toto jest rozhodným nejen pro zásadní odpověď, jde-li vůbec o převod od dávky osvobozený, nýbrž i pro posouzení otázky procesně-právní, t. j. zda strana nárok na osvobození uplatňovala včas.

S tohoto hlediska byvši posuzováno, nemohlo nař. rozhodnutí býti shledáno ve shodě se zákonem.

Žal. úřad vychází v něm z názoru, že strana, která vědomě odprodává stavební parcelu k účelům stavebním, musí nárok na osvobození převodu od dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí podle § 16 odst. 2 dávk. prav. na každý způsob pod následky prekluse uplatnit již v přiznání k dávce, třebaž ještě v době, kdy přiznání podává, nebyly všechny faktické předpoklady nároku na osvobození splněny. Důsledkem tohoto názoru nezbýval se pak otázkou, kdy byly splněny i ostatní shora zmíněné materiální předpoklady pro osvobození převodů od dávky. Náзор žal. úřadu jest však — jak doličeno — nesprávný, a prvý důvod nař. rozhodnutí nemůže tedy obstáti.

Bylo tudíž zkoumati, zda se nař. rozhodnutí opírá právem o důvod druhý.

St-lé tu v prvé řadě vytýkají, že výkaz obce o zastavěné ploše převedených pozemků je nepravdivý a že nemohli se proti jeho obsahu brániti dříve proto, ježto dověděli se o něm teprve z nař. rozhodnutí. Nss musel této námitce přisvědčiti. Žal. úřad, chtěl-li zmíněného výkazu pro svůj výrok použít, měl podle ustanovení § 48 odst. 3 vl. nař. č. 8/28 dáti st-lům příležitost, aby se k důkazu tomu vyjádřili a případné námitky proti němu ve správním řízení uplatnili. Neučinil-li toho, jest zjištění skutkové podstaty vadné.

Č. 10.281.

O b e c n í d á v k y: Podléhá slosování vystavených zvířat, pořádané bez zvláštního vstupného na výstavě drůbeže, dávce ze zábav?

(Nález ze dne 19. ledna 1933 č. 763.)

V ě c: Městská obec K. proti okresnímu úřadu v Kraslicích o dávku ze zábav.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Spolek pěstitelů poštovních holubů v K. pořádal ve dnech 1.—3. března 1930 výstavu holubů, drůbeže a j. drobných zvířat, při níž uspořádáno také slosování živých zvířat. Prodáno 700 losů po 1 Kč. Platbním rozkazem městského úřadu z 11. března 1930 vyměřena spolku z této »tomboly« dávka ze zábav částkou 70 Kč, t. j. 10 h z losu.

Podanému odvolání, v němž namítáno, že toto slosování dávce nepodléhá, žal. úřad nař. rozhodnutím vyhověl s tímto odůvodněním: »Paragraf 2 dávkových pravidel vypočítává mezi podniky podléhajícími dávce ze zábav sice tomboly; tombolu však nelze beze všeho na 10veň klásti věcné loterii, neboť pod tombolou rozumí se pravidelně »Juxlotterie«, loterie zábavná, která jednak nesleduje žádný zisk a jednak má na zřeteli jen rozdělení výher mezi stejný počet majitelů losů, takže na každý los připadne výhra. Nehledě na to, že uvedené znaky na věcnou loterii uspořádanou v tomto případě se nehodí, není tato nijak samostatným podnikem, její provedení stalo se spíše v rámci výstavy, jejíž návštěvatelé platili vstupné, kdežto ona věcná loterie nepodléhala žádnému zvláštnímu vstupnému, a návštěvníkům výstavy bylo ponecháno na vůli, chtějí-li se zakoupením losu zúčastnit slosování čili nic. Pakliže od účastníků věcné loterie nevybíralo se vstupné, chybí zákonitý předpoklad pro předepsání dávky za zábav, neboť § 5 platných dávkových pravidel nařizuje výslovně, že tato dávka vybírá se pravidelně jako dávka ze vstupenek. Základna vzatá nař. platbním rozkazem pro vyměření dávky jest směrodatna pouze pro předpis státní loterní taxy a kolkovného, jež také v daném případě ve prospěch státní pokladny byly vybrány.«

O stížnosti na toto rozhodnutí podané uvážil nss takto:

Podle spisů je nesporno, že zúčastněný spolek uspořádal za vstupné výstavu holubů, drůbeže a j. drobných zvířat, a v rámci této výstavy pak slosování vystavených zvířat. Za účast na tomto slosování nebylo vybíráno žádné zvláštní vstupné ani jiná úplata, nýbrž mohl se ho zúčastnit každý návštěvník výstavy, který si zakoupil los po 1 Kč.

Podle § 2 č. 2 dávk. prav. jsou také výstavy zásadně zábavami podléhajícími dávce. Podle § 6 odst. 2 dávk. prav., platí-li se vedle jednotného vstupného do zábavy ještě zvláštní vstupné do jednotlivých oddílů zábavy anebo zvláštní úplata za účastenství na zábavě, jest platiti dávku z každé vstupenky a z každé úplaty. Jest tedy podle cit. ustanovení platiti ze zábavy, která není zábavou samostatnou, nýbrž jenom oddílem zábavy jiné, zvláštní dávku pouze tehdy, vybírá-li se do takového oddílu zvláštní vstupné nebo zvláštní úplata za účast na zábavě.

Za tohoto stavu nemusel se nss zabývatí otázkou, zda sporné slosování bylo tombolou ve smyslu § 2 č. 2 dávk. prav. a jaký je vůbec obsah a rozsah tohoto pojmu. Neboť i kdyby šlo o tombolu ve smyslu § 2 č. 2 dávk. prav., podléhalo by toto slosování dávce jenom tehdy, kdyby se za účast na něm bylo vybíralo zvláštní vstupné nebo zvláštní úplata ve smyslu § 6 odst. 2. Podle zjištěného skutkového stavu zvláštní vstupné nebo zvláštní úplata za účast na onom slosování se nevybírala, nýbrž mohl se

ho zúčastniti každý návštěvník výstavy, který si zakoupil los za 1 Kč. Tuto cenu za koupený los nelze však pokládati za zvláštní úplatu za účast na zábavě slosování po rozumu § 6 odst. 2 dávk. prav., neboť tato cena je smluvní úplatou za přislíbenou možnost výhry (§ 1267 o. z. o.), a má tedy podstatně jiný právní charakter.

Poněvadž podle toho, co uvedeno, zvláštní úplata za účast na zábavě slosování se neplatila, nemohlo toto slosování, pořádané v rámci výstavy, býti o sobě podrobeno dávce. Neshledal tudíž nss, že by nař. rozhodnutí nebylo v souhlasu se zákonem.

Č. 10.282.

Pojištění nemocenské, invalidní a starobní:
 * Mzdou podle § 10 zák. č. 221/24 Sb. jest i zpropitné, které dostává holičský pomocník, jsou-li splněny podmínky v cit. § uvedené.

(Nález ze dne 19. ledna 1933 č. 824.)

Prejudikatura: srov. Boh. A 7708/29.

Věc: Dezider G. v N. proti zemskému úřadu v Bratislavě o pojištění nemocenské, invalidní a starobní.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Okr. nemoc. pojišťovna v N. předepsala st-li dodatečně platebním výměrem z 1. května 1929 na základě kontroly jeho holičského závodu, vykonané dne 25. dubna 1929, a ohlášek změn mzdy jeho zaměstnanců, při této příležitosti jím podepsaných, za zaměstnance v platebním výměru vyjmenované nemocenské, invalidní a starobní pojistné s vedlejšími poplatky v úhrnné částce 3.187 Kč. Stížnost do výměru toho podanou okresní úřad v Nitře zamítl v podstatě z toho důvodu, že provedeným šetřením a jednacími spisy bylo zjištěno, že st-l neudal v přihláškách svých zaměstnanců jejich celý příjem podle § 10 zák. č. 221/24, resp. č. 184/28, jmenovitě neoznámil jejich skutečnou mzdu a dávky třetích osob, pocházející ze zpropitného, což je vlastně hlavním příjmem holičských zaměstnanců; to vše bylo zjištěno kontrolorem pojišťovny dne 25. dubna 1929. St-l jest proto povinen zaplatiti pojišťovně dlužné pojistné podle § 20 cit. zák.

Další stížnosti zaměstnavatelově zemský úřad v Bratislavě nař. rozhodnutím nevyhověl z důvodů rozhodnutí první stolice, k nimž dodal, že st-l protokolárními svými prohlášeními z 25. dubna a 9. července 1929 sám doznal, že zpropitné holičského pomocníka podle udání jeho zaměstnanců činí měsíčně 200—300 Kč a tím doznal, že poskytování těchto dávek třetími osobami je nejen v holičských závodech, ale i na pracovním místě obvyklé, a že tyto dávky třetích osob mají vliv na sjednávání mzdy. Tyto předpoklady započitatelnosti těchto dávek doznává i v odvolacím spise. Tím jsou splněny podmínky pro započitatelnost zpropitného do mzdy a pro oprávněnost postupu pojišťovny při dodatečném předpisu po-